

Turnaj malé kopané v Kutné Hoře

Fotbal je snad nejoblíbenější sport v České republice, i v naší škole se najdou opravdoví fotbaloví blázni. A tak jsme po vyhraném turnaji postoupili do okresního kola, respektive na okresní turnaj v malé kopané. Čekala nás dvě moderně vybavená hřiště s umělou trávou. Jenom nám chyběly kabiny a tribuny. Konečně mohli naši fotbaloví mágové ukázat, co v nich doopravdy je.

Nastoupili jsme proti čtyřem týmům, hrálo se podle pravidel sálové kopané, přičemž hráli dva útočníci, dva

obránci a brankář. Počasí nám přálo a my jsme se pustili do prvního zápasu. Rozdělili jsme se na dvě čtyřky, skoro jako při hokeji a ještě dva hráči zůstali na střídačce. Do prvního zápasu jsme vkročili nadějnou brankou, k naší smůle však protihráči skóre otočili a nakonec jsme remizovali.

V dalších zápasech jsme tuto nešťastnou tradici opakovali, s tím rozdílem, že jsme nakonec prohráli. Vlivem častých chyb nás ostatní týmy

porazily a ať dělal náš kouč pan učitel Vladimír Nulíček, co chtěl, vždycky nás protihráči nemilosrdně dotáhli a dále jen zvyšovali skóre. Zkrátka bylo znát, že už to není oblastní turnaj, ale okresní kolo. A přízněme si: ve Zruči se fotbalu už dlouhá léta nedaří.

Poslední zápas jsme už vypustili a spíše jsme hráli o čest, o co nejmenší počet branek v naší bráně. Nevedli jsme si špatně, ale rozhodně to mohlo být lepší, hodně nám chyběl trojl Michal Kotek, který bohužel zaspal. Občas nám chybělo také trochu toho štěstí, ale jenom se štěstím se vyhrávat nedá. Udržet několik minut bez gólu nám činilo velký problém. Abychom byli spravedliví, tak chybovali hlavně aktivní hráči, obránci a útočníci. V bráně nás hodně často držel nad vodou Ondra Sochůrek, „naše jistota, jistůtka,“ jak dobře okomentoval jeho výkon Dominik Výborný. Ondrovi opravdu není co vytknout. A tak jsme z hřiště odpochoďovali s jednou jedinou remízou, o úspěchu se teda mluvit nedá. Byly to pro nás alespoň nové zkušenosti a pro mě první a poslední reprezentace naší školy v malé kopané. Na náměstí jsme dostali rozchod na pořádnou svačinu. Potom jsme se vydali k vlaku. Cestou zpátky jsme zabředli do hovoru o rybách a holkách, abychom si zpravili náladu a trochu naplánovali zbytek dne. Náš kouč nám slíbil, že nám domluví zápas s ukližečkami ve škole, abychom jednou zvítězili a zvedli si tak sebevědomí. Asi bychom si to opravdu zasloužili... po dnešním výkonu. Sportu zdar, fotbalu zvlášť!!!!

Martin Netolický

Horní řada zleva: David Hornát, Patrik Janda, Lukáš Vávra, Martin Kovařík, Pavel Roub, Tomáš Veselý
Dolní řada: Tomáš Louda, Luboš Kružík, Dominik Výborný, Ondra Sochůrek, Martin